

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemnik ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
3/4 10 „
1/2 5 „

Poštomatne številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izdane priloge: Občasno letu „Kazipot po Goriškem in Gradiškanskem“ in letu „Kazipot po ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne“ ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Naročila brez doposlame naročnine se ne oziramo. Glasila in poslanice se računajo po letit-vrstah: če 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za vse in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

•Vse za narod, svobodo in napredek!• Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z uredniškim je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne in od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“, vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1.00.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunki ul., Ter. Leban na tekalšču Jos. Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališčni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

•Gor. Tiskarna• A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Narodno-napredna in kmetjska stranka.

(Članek izven uredništva)

Čimbolj premišljujemo, tim bolj prihajamo do spoznanja, da ne bo nič novega kmetsko stranko. Kako pa tudi naj gospodujejo kmetje nad drugimi stanovni? Kmetjska stranka vabi v svoj krog sicer tudi druge stanovne, ali ti morajo le pomagati kmetski stranki, ne pa da bi sami imeli kakšen hasek od stranke. Kmetjska stranka hoče biti stanovsko-politična. Kmetje ukažejo, in drugi, ki bi tudi stali v vrstah kmetske stranke, morajo ubogati. Ali je tako ustališe pravo? Mislamo, da poreče vsakdo, ki pozna naše razmere, da ni pravo.

V naši mali deželici sploh ni predpogojev za pravo agrarno stranko; vse naše kmetijstvo nam ne donša niti za meseca v letu za preživetje, izjemni 4-500 vagonov krompirja, kakor svota težko krije le baker, žveplo in umetna gnojila, ki nam dohajajo iz tujih dežel. Drugo si moramo vse kupiti: na tisoče vagonov moke, korenine, otrobi, sladkor, vino, pivo itd. Kakšne lepe tisočake dajemo za živež in hranilno deželam! Naši kmetski ljudje bodijo po svetu s trebihom za kruhom: iz gor, iz Vipavske doline, s Krasa; kjerkoli se v svetu dela kakšna večja dela, povsodi dobiš poleg goriškega Slovence. Torej pravega kmeta je pri nas malo. Kako torej naj bi ravno kmetje stali sami tukaj kot lastna kmetjska politična stranka?

Razni drugi stanovni: delavski, trgovski, obrtni itd. so obilo zastopani v deželi. Ali ni le naravno, da če hočemo kaj storiti in kaj doseči, moramo delati politično skupno, stanovsko pa lahko vsak stan organiziran zase. Prav želeli je take organizacije vsakemu stanu, zlasti pa kmetskemu. Ali naprečno pa je, pa bi se v naši mali de-

želi dvigal stan nad stan. Tu bi prihajali le v konflikte med seboj stanovni. In kaj potem? Na dlani je, da bi taki stanovski boji ne rodili dobrega sadu. Narodno-napredna stranka ima prav, da je postavila v svoj program točko: vsem stanovom se priznavajo enake pravice in enake dolžnosti; zato se izključuje nadvladje kateregakoli stanu. Tukaj je zasnutek za složno delovanje, ne pa v solzavih jeremijadah dr. Frankota.

Razlika med narodno-napredno in advokata Frankota kmetsko stranko je ta, da kmetska stranka vidi le kmeta, narodno-napredna pa vse sloje slovenskega ljudstva na Goriškem. Razsoden človek mora potemtakem priti do zaključka, da je edino prav le to, če se naš kmet organizuje stanovsko, stopa tudi sam na dan v boj za povzdigo kmetijstva ter se trudi in peha za boljše čase. Tako naj delajo tudi drugi stanovni. Ali ako bi pa vsak stan uganjal tudi svojo politiko, kam bi pa prišli potem?

Kdor hoče politično res delati za boljše čase goriških Slovencev, mora delati le po takem programu, kakoršnega ima naša ljudska stranka. Če bomo pa iskali vsako leto novih potij, potem ne pridemo nikdar na pravo pot. Cepljenje škoduje napredni misli, koristi pa klerikalcem. Če se bodo neklerikalci capili, bodo imeli klerikalci vedno lažje delo proti nam. Kdor zna šteti do pet, mora reči, da govorimo prav.

Kmetjska stranka ne potegne za seboj klerikalcev. Na to še misliti ni. Če bi pa kateri teh tudi stopil bližje kmetski stranki, bi storil to radi tega, ker bi mislil, da bi mu morebiti kaj koristilo, ali ob času volitev bi volil tako, kakor ukaže gospod nunc. Saj smo videli, kaj se je zgodilo v Št. Andrežu. Štrekelj je mislil, da bodo vsi volilci v Št. Andrežu glasovali zanj,

dobil je pa celih 6 glasov; drugi so glasovali po ogromni večini za klerikalnega kandidata. In vendar kakšno navdušenje je bilo tam za kmetsko stranko!

H koncu vprašamo še: Ali bi ne bilo žalostno, če bi se podili okoli z neko novo stranko nazadnjaškega programa, ter bi pomagali kopati grob napredni stranki na Goriškem? Potem je bolje, da kar presedlamo pa se vržemo vsi pod črno peto — bo nas prej konec.

To v razmislek •kmetsko-strankarjem• v goriški okolici.

DOPISI.

Iz Temnice. — V temniški cerkvi se stavi zdaj nov tlak in se opravlja tudi druga raznovrstna dela. — Za ta novi tlak je naš nunc, ko je delil o veliki noči spovedne listke, od vsakega, ko je po listek prišel, denar pobiral. In kaj je zdaj naredil ta svojim ovčičam dobro želeči pastir? Ko je bilo čas pri delu kaj zaslužiti, je svojim občanarjem, nekaterim cerkvenim pevcem in celo svojemu cerkovniku, pokazal figo in pripravil je celo patrolo tujcev v vas, da tiste težko prihranjene kronce, katere so ubogi občanarji pri velikonočnih listkih skladali, zdaj ti tujci preč odnesejo.

Imamo v Temnici prave zidarje, ko se ne vstrašijo vsakega, ali našemu nuncu niso bili dobri, šel je po dobro znanega Drejca v Renče. Naš cerkovnik je izvrsten mizar in imamo v vasi še štiri druge sposobne osebe, da prebarvajo tiste stare cerkvene klopi spet; našemu nuncu niso bili tudi pri tem delu Temničarji dobri, šel je v Kostanjevico po dolgonokega „Sioginega“ pristaša, češ tudi on mora nekaj temniških kronic odnesti. Imamo tudi v Temnici cerkvenega pevca, kateri je umeten klesarski mojster, ki je vže več nagrobnih spominkov delal in mnoga estna klesarska dela, ali tudi tukaj je naš svojim škodoželjni nunc nekemu Kostanjcu mošnjico polnil, kateri je en kamen nekaj oškrtal, kakor da bi ga bila svinja z zobmi obgrizla. Kamorkoli je bilo kaj zaslužiti, je naš črni

tujca postavil, domačini pa so mu samo zato da krone od njih tira. Naš cerkovnik ima v hiši mladoletnega in temu nedoletnemu so naši cerkveni oskrbniki tisti stari cerkveni tlak ponudili za 120 gld., ko je pa cerkovnik videl, da ni tisti kup grize vreden niti za polovico omenjene svote, ni hotel od svojega nedoletnega pogodbe potrditi. Kaj zdaj grozijo naši poštenci cerkveni oskrbniki? Da pojdejo mladoletnega Petra tožiti; saj ima posestvo, so rekli, da si bodo pa pri posestvu izplačali; na tak način strašijo zdaj cerkovnika, da bi jim kar naenkrat tistih 120 gld. v mošnjo stresel.

Vidite, Temničanje, za kakšne osle nas ima nunc! Saj edino le „kadeta“ ima rad v farovžu, ker mu kvante prinaša in se vedno okoli kuharice suka. Mogoče da zato tega „kadeta“ naš nunc v farovžu rad ima, da bi mu svojo staro suho dolgo rogo kuharico za ženo dal, da bi si potem bolj mlado brhko za kuharico vdobil?

Še veliko bi bilo naznaniti, ali za zdaj zadostuje, saj mislim, da se tudi vam, nunc, v Temnici, kmalu zapoje:

Ne prat in ne jezičkov,
ne vdobite več od naših presičkov,
in tudi črnega refoška
vam ne damo več po dva koška,
srednje vince vam bomo dali,
katero so vam pripisali.

Iz Cerkna. — V nedeljo 23. pr. m. je stopil na prižnico naš dekan dr. Knavs ter prebral sv. evangelij o „farizejski pravičnosti“. Pričakoval sem, kaj se bo de slišalo o sv. evangeliju, a motil sem se, pridiga je bila o samih pijancih. Zato raj si dovoljujem Vam poročati, ter naj izve širša javnost, kateri so pravi prijatelji „tega sladkega vinca“.

Neki nunc s Cerkljanskega se ga je bil pred kratkim v neki gostilni tako pošteno „navlekkel“, da ni več vedel, kaj se godi okrog njega; v rokah je držal cigaro, ki pa je bila taka, kakor kaka razcvetela salata, žveplenke pa so plavale v vinu pred njim kakor bojne ladje pred Port-Arturjem za časa rusko-japonske vojske. Goste, ki so bili v gostilni, je ves čas nadlegoval ter se z njimi pričkal, ter tudi po dr. Knavsu je dobro udrihal.

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

— Da, pravi Mazarin; toda koadjutor ni še kardinal.

— Ne, Monseigneur, odvrne stražnik, pa še bo, se ni.

Mazarin se je namrdnil kot bi hotel reči: Saj ima še v rokah kardinalske čepice. Nato je pristavil:

— Torej vi, prijatelj, mislite, da se mora Beaufort rešiti.

— O tem sem tako prepričan, Monseigneur, odvrne vojak, da ko bi mi ponudila Vaša Eminenca to mesto gospoda Chavigny-ja, guvernerja vinciškega gradu, bi ne hotel sprejeti. O, na binkoštni ponedeljek bi bilo to drugače!

Nič ni bolj prepričevalno nego globoko prepričanje; to vpliva celo na neverne; in Mazarin je bil vse prej nego neveren, rekli smo že, da je bil praznoveren. In tako je odšel ves zamišljen.

— Stiskavec! pravi stražnik, ki je slonel s kolencem na zidu, dela se, kakor da ne bi verjel vašemu govorniku, samo da mu ni treba vam ničesar dati, Saint-Laurent; toda samo da pride domov, bo gledal, da izkoristi vaše prerokovanje.

In res, namesto da bi nadaljeval svojo pot proti kraljičini sobi, se je vrnil Mazarin v svoj kabinet, poklical Bernouina ter dal povelje, naj se pošlje naslednjega dne na vse zgodaj po paznika, ki ga je bil nastavlil poleg Beauforta, in naj se ga pokliče takoj, ko paznik pride.

Ne da bi kaj slutil, se je bil dotaknil stražnik najboljše kardinlove rane. Pet let, kar je bil Beaufort v ječi, ni minil dan, da ne bi bil Mazarin mislil, da vsak trenutek uide iz nje. Unuka Henrika IV. pač ni bilo mogoče obdržati pa celo življenje v ječi, zlasti ker je bil ta vnuk Henrika IV. star komaj trideset let. Toda, naj uide iz ječe na katerikoli način, kako sovraštvo je moral v dobi svojega jetništva razvneti v svojem srcu proti onemu, kateremu se je imel zahvaliti za svoje muke; kateri ga je zaprl bogatega, hrabrega, slavnega, ko so ga ljubile ženske in se ga bali moški; kateri mu je prikrajšal življenje za najlepša leta, ker življenje v ječi ni življenje! V strahu je čakal Mazarin, in podvojil je čuječnost nasproti Beaufortu. Toda podoben je bil onemu skopuhu v pravljici, ki ni mogel spati poleg svojega zaklada. Večkrat se je ponoči naglo vzbudil, ker je sanjal, da so mu ukrali Beauforta. Tedaj je povprašal po njem, in vselej, kadar je povprašal, je moral na svojo žalost slišati, da jetnik igra, pije in prepeva, da je veselje; toda med tem ko igra, pije in poje, da se večkrat prekine ter priseže, da mu Mazarin drago plača to zabavo, ki jo mora vsled njega uživati v Vincennes-u.

Ta misel je zelo vznemirjala ministra med spanjem; ko ga je torej prišel Bernouin ob sedmih zju-

traj klicat v njegovo sobo, je bila njegova prva beseda:

— No, kaj je? Ali je gospod Beaufort ušel iz Vincennes-a?

— Mislim, da ne, Monseigneur, pravi Bernouin, čegar oficijelni mir ni nikdar izginil z obraza; gotovo pa izveste kaj novega, kajti častnik La Ramee, ki je šel danes zjutraj ponj v Vincennes, čaka na povelja Vaše Eminence.

— Odprite in pošljite ga sem, pravi Mazarin, ter si popravi blazine, da ga sprejme tako, sedé v postelji.

Častnik je vstopil. Bil je velik, okrogličen človek dobrodušnega obraza. Bil je videti pohleven, in to je Mazarina vznemirjalo.

— Ta človek je podoben norcu, je zamrmral.

Častnik je obstal tiho pri vratih.

— Stopite bližje, gospod, pravi Mazarin.

Častnik je ubogal.

— Ali veste, kaj se pripoveduje tukaj? nadaljuje kardinal.

— Ne vem, Eminenca.

— Čujte! Govori se, da gospod Beaufort v kratkem uide iz Vincennes-a, če že ni.

Na častnikovem obrazu se je prikazalo skrajno presenečenje. Odprl je hkrati svoje majhne oči in svoja velika usta, da bi bolje vzel vase šalo, ki si jo je dovolila z njim Eminenca kardinal; potem pa, ko ni mogel več ostati resen pri takem sumničanju, se je zasmel tako silno, da so se v tej veselosti tresli njegovi debeli udje kakor od silne mrzlice.

Mazarina je očaral ta ne ravno spoštljiv izbruh, vendar pa je ostal še resen.

Konečno je jel ta „sladkoginjini“ mož od preobite pijače omagovati ter končal te dolgotrajne „špase“, in ko je popolnoma onemogel, so se dobili tudi usmiljeni samaritani, ki so prijeli to težko truplo ter vlekli na posteljo k mirnemu počitku. V veliko zabavo je bil gostom ta „špas“.

Ko bode Kat. izob. društvo zopet napravilo kako veselico, bi priporočali, da vzamejo tega nuncia, da jim napravi kako veseligr; to bi bilo smeja za počit.

Dopisnik „Prim. lista“ pravi, da naj o razbiti laterni lepo molčimo, ker takrat še ni bilo kat. izob. društva; ako tega še ni bilo, je pa bil ta junak zvest podrepanik klerikalne stranke; sedaj, ko mu je bilo treba iti „ričet“ jest in se mu je bližala vojaška suknja, jo je ta junak popihal čez „lužo“. Taki so naši klerikalci; sami bahači, ko je pa treba kaj storiti, ali kazni dostati, pa izginejo. Kar se pa tiče zastave, pa odgovarjam samo to, da klerikalci niso vredni slovenske zastave, ker na Goriškem se bratijo z Italijani, na Kranjskem pa z Nemci; mislim, da to zadostuje.

Ako pa še ne odjenjate z Vašimi dopisi v „Norici“, in „Prismojencu“, se pa zopet vidimo; imamo še obilo gradiva.

Domače in razne novice.

Veselica „Slovenskega bralnega in podpornega društva v Gorici“. — V soboto je priredilo to simpatično društvo spet veselico in sicer v velikem obsegu. Priznati se mora, da odbor res deluje in zanje za to tudi krasne uspehe.

Okusno napravljeni vohed na Katarinjevan vrtu je vabil občinstvo, da si ogleda tudi notranje prostore vrta, in vsak je bil presenečen nad dekoracijo. Paviljoni, strelišče in druge priprave so bile res lepo in udobno napravljene.

Okoli 5. ure se je začel izvajati vsopred. Društveni zbor je zapel Sachsovo skladbo: „Ti osrečiti jo hoti“ in žel obilo pohvale. Mešan zbor iz Pevme je zapel dobro „O ti moj dom“, in občinstvo je bilo navdušeno, videč, kako se lepo neguje petje v naši okolici. Za to točko so prikorakali na veselilni prostor Sokoli iz Gorice in Solkana. Občinstvo jih je burno pozdravljalo. Telovadba na drogu in bradlji je bila res dobra in natančna. Tamburaški zbor iz Št. Andreža je rešil častno svojo nalogo in jako lepo so odmevali zvoki tamburice v senčnatem vrtu. Pevski zbor iz Št. Andreža je zapel z znano dovršenostjo Komelovo skladbo: „Svojemu rodu“ s spremljevanjem orkestra. Pevski zbor iz Št. Petra pa je očaral občinstvo z mešanim zborom „Kolo“ in s spremljevanjem orkestra. Skupna pesem „Slovenec in Hrvat“ je vzbudila med občinstvom burno pohvalo in dolgo časa je prirejalo občinstvo društvom prisrčne ovacije.

Dirka kolesarskega društva „Gorica“ je vzbudila med občinstvom veliko pozornost in marsikateremu ni šlo v glavo, kako je mogoče dirkati in vendar ostati zmerom na istem mestu. Prvo darilo je vabil g. Doljak iz Solkana, drugo pa g. Drašček iz Gorice.

Po končanem vsopredu je pričel živahen ples in prosta zabava. Med veselico in plesom pa je neumorno delovala pošta in židje so imeli obilo posla, da so mogli postreči vsemu občinstvu. Zvečer pa je zabaval občinstvo g. Makuc s svojimi res krasnimi umetnimi ognji.

Občinstva je bilo iz mesta in okolice na veselici natlačeno. Tamkaj smo videli tudi Tolmince, Kanalce, Sežance, Nabrežince in še iz raznih drugih krajev. Celo bela Ljubljana je bila zastopana po 4 gospodih. Pohvalno pa moramo omeniti naše vrle Solkance, ki so res prišli v obilem številu. Ostala okolica je bila tudi častno zastopana.

Vsipeh veselice je bil prav dober in ne moremo kaj, da ne bi častitali odboru nad tako krasno uspehim dnem. Vidi se, da uživa to društvo vsestranske simpatije.

V Spenel je bil 21. pr. m. izvoljen za župana gospod Josip Žagar, pristaš naše ljudske stranke. Prepričani smo, da pod novim županom je skrb za občino v dobrih rokah ter bo občina napredovala ob sopomoči vseh dobromiselnih naprednjakov. Novemu g. županu čestitamo na izvolitvi.

Za slov. srednje šole in vsocijalizem je odposlalo petico na poslansko zbornico županstvo v Kojskem, potem županstvo iz Velikegarepna, potem tamkajšnje pevsko bralno društvo „Dom“ in konsumno društvo v Vogljah.

Izvestje c. kr. gimnazija v Gorici. — V soboto dne 29. junija so zaključili na tukajšnjem

gimnaziju šolsko leto 1906./07. Na prvem mestu izvestja se nahaja razprava „De mitem Romanorum cultu atque eruditione“ iz peresa profesorja dr. Pittacca.

Učni motij je 26. V tem šolskem letu so umrli štiri slovenski dijaki in sicer šestolca Rudolf Hrobat in Henrik Vogrič, petolca Vincenc Remec in osmošolec Ernest Kuzmin.

Vseh učencev je bilo 513 in štirje privatisti. Po krajih jih je iz Gorice: 113, iz Primorja 359, iz drugih avst. kronovin 32, iz Ogrske 6, iz Bosne 1, iz inozemstva 6.

Po narodnostih je Slovencev največ, namreč 262, Hrvatov 2, Poljakov 1, Nemcev 39, Italijancev pa 212. Po veroizpovedanju je 511 katolikov, 5 židov in 1 protestant.

Klasifikacija je še precej ugodna: Odličnjakov je 65, prvi red jih je dobilo 343, ponavljalni izpit jih ima delati 32, drugi red je dobilo 50 dijakov, tretji 24.

Slovenski odličnjaki na gimnaziju: Izmed 65 odličnjakov je 29 Slovencev. Ti so: v 1. razredu Kandus Fran iz Kamna, Lapanje Rajko iz Bilj, Planjšček Leopold iz Pevme, Sekula Ivan iz Gorican; Bratuž Josip iz Gorice, Čebokli Andrej iz Kreda in Dominko Leopold iz Gorice; v drugem Cejan Alojzij iz Gor. Vrtojbe, Gruden Franc iz Nabrežine, Jenko Albert iz Gorice, Kodermac Alojzij iz Hrušovelj, Matelič Anton iz Livka, Povšič Josip iz Grgarja, Zorn Anton iz Prvačine, Ferjančič Marij iz Gorice, Košiša Franc iz Gorice, Nanut Josip iz Št. Andreža in Pavlin Alojzij iz Ravnice; v tretjem: Doljak Ivan iz Samatorce, Novak Karol iz Gorice, Terčič Fran iz Biljane in Velikonja Lenart iz Dola; v četrtem: Ivančič Adolf iz Kobarida; v petem: Fon Josip iz Srpence; v šestem: Budal Andrej iz Št. Andreža in Vrtovec Alojzij iz Velikih Žabelj; v sedmem: Korže Norbert iz Ribnice in Mozetič Ivan iz Mirna; v osmem: Bele Vaclav iz Višnjevika in Peric Filip iz Sel.

V pripravljalnem razredu so odličnjaki: Batagelj Anton iz Šturij, Batič Jakob iz Oseka, Bratina Egidij iz Bovca, Bratina Vinko iz Orlce, Komel Ludvik iz Trsta, Logar Fran iz Vrtovina, Mahnič Ivan iz Bazovice, Makuc Josip iz Solkana in Vrtovec Venceslav iz Velikih Žabelj.

Vseslovenski legitimacijski listek. — Na informativna vprašanja od strani več društev javljamo sledeče: Legit. listek ima dva namena a) kot društvena legitimacija. V več slovenskih društvih je v rabi društvena legitimacija, veliko narodnih organizacij pa je brez vsake legitimacije. Naš namen je, vpeljati enoten „vseslovenski legitimacijski list“, za katerega plača član društva 20 vin. v prid družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. Kar se tiče menjave legit. lista, je prepuščeno društvu samim; želeli pa bi bilo, da bi se legitimacijski list vsled lažje kontrole v društvu samem menjal vsako leto. b) Drugi stranski naš namen je, doseči, da se rabi „vseslovenski legit. list“ kot nastopnica pri različnih narodnih prireditvah, seveda veljavna samo za takrat. Ker pa prireditelji iščejo že pri vstopnicah dohodkov za pokritje stroškov, bi „legit. list“ kot vstopnica veljal samo 10 v.

Uverjeni smo, da bodo vse slovenske organizacije, pred vsem pa podružnice sv. Cirila in Metoda ter različna ferijalna društva uvaževala velik pomen „vseslovenskega legit. lista“ ter se ga prav pridno posluževala. Ape-liramo tudi na vseslovenske akademike in srednješolce, da pridno agitirajo za legit. list, saj se prodaja v korist naše prepotrebne šolske družbe.

Legitimacijski list je založilo društvo svobodomiselnih slovenskih akademikov „Sava“ na Dunaju v prid družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Upamo, da bodo te vrstice zadostovale, sicer pa je odsek drage volje vedno pripravljen, vsakemu na zahtevo podati potrebnih pojasnil.

Naročila in informacije naj se v pošt-nicah pošiljajo na naslov: Matej Suhač, stud. iur. Celje, Narodni dom.

„Slovenskemu bralnemu in podpornemu društvu v Gorici“ je podaril g. Krušič Anton, krojaški mojster v Gorici, 4 krone, ker se ni mogel udeležiti veselice radi nepričakovanih ovir. Hvala.

Osebnostna vest. — Na goriškem gimnaziju sta imenovana za prava gimnazijska učitelja suplenta gg. dr. Pittacco in Andrej Ipavec.

C. kr. realna v Gorici. — Preteklo soboto je končala goriška realna svoje šolsko leto,

Po izvestju posnemamo nekaj podatkov: Učnih motij je 20, med temi je 6 Slovencev. Vseh učencev je 425, od teh je Slovencev 129, Italijanov 234, Nemcev 55, Hrvatov 4, Čeha 2, Poljak 1. Po veroizpovedanju: katolikov 411, grško-orijet. 1, protestantov 5, židov 8. Odličnjakov je bilo 20 (med temi 6 Slovencev); prvi red jih je dobilo 285, drugi 73, tretji 14, ponavljalni izpit jih ima 30, neklasifikovani so trije. Po rojstnem kraju je 141 dijakov iz Gorice, 143 iz goriške dežele, 113 iz drugih avstrijskih kronovin, 11 iz Ogrske in Bosne, 10 iz Italije, 5 iz Nemčije, 2 iz Turčije.

Slovenski odličnjaki na goriški realni. — V prvem razredu: Škuta Evgen; v drugem: Medvešek Alojzij in Budal Aleksander; v četrtem: Schweiger Fran in Terčič Anton; v petem: Boltar Emeran.

Slovenskim pravnikom. — Izletnike društva „Pravnik“ se opozarja, da se priredi izlet društva „Pravnik“ dne 7. julija t. l., ne pa, kakor je vsled prvotnega odborovega sklepa objavljeno v „Slovenskem pravniku“, dne 14. julija. Vspored izleta: Odhod iz Ljubljane: ob 7 uri 5 min. zjutraj z južnega kolodvora; prihod v Bohinjsko Bistrico: ob 10 uri 18 min. dopoldne; po prihodu v Bohinjsko Bistrico: je zajutrek v Grand hotel „Triglav“; na to se odpeljejo izletniki k Bohinjskemu jezeru; ob 2 uri povratek z jezera v Bohinjsko Bistrico. — Ob 3 uri banket v Grand hotel „Triglav“; kouvrt za osebo 5 K. — Za odhod z Bohinjske Bistrice so jako ugodne železniške zveze. — Vsi tisti, ki se name-vajo udeležiti izleta, se znova pozivljajo, da to prijavijo najkasneje do 3. julija 1907. g. notarju Aleksandru Hudoverniku v Ljubljani.

Naš rojak, gosp. Rudolf Zarli, ravnatelj pomožnih uradov c. kr. deželne vlade v Ljubljani, je povišan v osmi činovni razred ad personam.

Na c. k. ženskem učiteljsku je napravilo vseh 35 gojenk zrelostni izpit. Z odliko za nemški in slovenski učni jezik gospice: Olga Tomšič iz Skopega, Gizela Jevšček iz Trsta in Marija Trdan iz Kanala; z odliko za slovenski učni jezik in z navadnim redom za nemški učni jezik gospice: M. Godina in Ana Macarol; z odliko za slovenski učni jezik gospice: Ivanka Lapanje, z navadnim redom za slovenski in nemški učni jezik gospice: Marija Žepič iz Gorice, Adela Šmid iz Zagorja na Štajerskem, Gabrijela Dekleva iz Gorice, Marija Novak iz Gorice, Marija Drašler iz Ljubljane in Ivanka Mozetič iz Pulja; druge z navadnim redom za slovenski učni jezik.

Divjaški redoljubl prirede dne 21. julija veselico na prostem v korist Ciril in Metodove družbe in Divaške šolske mladine s razsvetljavo vilenice s sledečim programom: 1. Sprejem in pozdrav gostov na kolodvoru o 1/10. 2. Odhod v vilenico z godbo. 3. Obed po raznih gostilnah. 4. Ob 4 popoldne koncert na veselilnem prostoru. 5. Nastop pevskega društva. 6. Srečkanje, šaljiva pošta in brzovaj, muzej in prosta zabava po paviljonih. 7. Ples. 8. Umetalni ogenj. Pri koncertu nastopajo različna pevska društva s Krasa in Notranjskega. Ker je veselica v do-brodelne namene, prosi se slavna p. n. društva, da bi isti dan kolikor mogoče pomagala so-delovati.

Zadnji dopisnik štandreški v „Gorici“ zelo „netočno“ poroča, oziroma se slabo zagovarja. Med drugim pravi, da se je ljudstvo spodt-kalo nad zastavo „pevskega in glasbenega društva v Št. Andrežu“ ob priliki nekega po-greba. Ni res, dragi dopisnik, ravno dopadlo se je ljudstvu, da časti društvo na ta način svoje člane in ravno oni dan se je nekaj novih mož samo vsled lepega pogreba vpisalo v društvo. Kdo se je torej spodtikal? Gosp. kurat in g. mežnar pa še ne tvorita — po našem mnenju — ljudstva. Isto tako tudi ni res, da bi tudi županstvo odločno nastopilo proti udeležitvi z zastavo. Društveniki sami so odstopili od svojega namena, pa ne vsled pritiska, čeprav je imelo društvo dovoljenje od glavarja samega, da lahko nastopi pri onem pogrebu z zastavo. Zatorej, g. dopisnik, prvič več točnosti pri poročevanju, drugič ne zagovarjajte stvarij, ki se ne dajo zagovarjati in tretjič spravite se tupatam tudi na mežnarja, ako Vas tako bode v oči rudeča barva društvene zastave, saj on nosi večkrat „rus tabar“, in je torej velika nevarnost, da se zlije pri pogrebu nanj naših pičulatov žolt, po drugi strani pa je nevarnost, da se zanese „rusi“ socijalizem v cerkev, —

„Kmet“ v uradništvu „Gorice“ se trudi, da bi naslikal „Sočo“ za sovražnico kmeta, ker smo pisali proti „kmečkim zvezam“, ki niso nič drugega nego le privesek farovske poli-tike. Kdor piše proti „kmečkim zvezam“, ni neprijatelj kmeta, ampak njegov prijatelj; prijatelj kmeta je, kdor ga svari pred črnimi kremplji. To naj si zapomni „kmet“ pri „Gorici“.

Županstvo Skopo je odposlalo poslanski zbornici petico za slovenske srednje in vi-soke šole ter vložilo resolucijo obč. zastopa za nujno uveljavljenje zakona glede izdelo-vanja in ponarejevanja vina na škodo vino-gradstva.

Za novo zastavo Solkanske Čitalnice so daro-vali se: Solkanci izven Solkana: Andrej Bratuž, uradnik v ministerstvu na Dunaju K 10, Avgusta Pirjevec, soproga računskega nad-svetnika v Gorici K 5, Mihael Kralj, c. kr. avstro-ogrski konzulatni svetovalec Pirej pri Atenah K 40, Lojza Poberaj, učiteljica ročnih del, Cesta Sv. Križ K 4, Štefan Valentincič, kurat Gabrije K 10, Ivan Korsič, kurat L. reda c. kr. vojne mornarice v Pulju K 5. Domačini: Rožica Bajt K 5, družina An-ton Makuc K 10, Jug Jožef K 1, Makuc Pe-ter K 1, Batistič Andrej K 1, Zavrtanik Franc K 1, Breclj Alojz K 1, Štefan Perko K 1, Jožefa Širok K 1, Alojz Perko K 1, Bašin Josip K 2, Bašin Katarina K 2, Bašin Marija K 2, Antonija Danelčič K 1, Terezija Čičigoy K 1, Jožef Danevčič K 1, Marija Miani K 2, Janez Drašček K 1, Gerbic An-ton K 5, Jožefa Vuga K 1, Gomišček Jožefa K 20 h, Avgust Pavlin K 3, M. pl. Batistič K 5, Bone Andrej K 1, Šuligoj Rozalija K 2, Ivan Golob K 2, Roža Gorjan K 2, Čigoy Jožefa K 2, Kancler Jožefa K 1, Franciška Srebrnič K 5, Jožef Abramič K 2, Anton Bašin K 1, Ivan Srebrnič K 1, Avgusta Sre-brnič K 2, Katarina Srebrnič K 1, Kristina Leban K 2, Justina Leban K 2, Franciška Kulot K 1, Amalija Vuga K 1, Jug Stefan K 1, Marija Komel K 1, Rafaela Komel K 1, Jožefa Perko K 2, Pavlina Bašin K 2, Terezija Poberaj K 1.20, Justina Gomišček K 1, Milost Anton K 2, Žerjal Marija K 1, Doroteja Jug K 1, Katarina Jug K 1, Marija Vuga K 1, Valerija Gomišček K 2, Anton Boltar K 10, Boltar Marijo Albert K 2, Jo-žef Jug 10 h, Boltar Franc K 1, Doljak An-tonija K 1, Marija Jug K 1, Jožef Gasperič K 1, Ivan Zavrtanik K 1.20, Gomišček Franc K 2, Just Cotič K 2, Ida Makuc K 2, Marija 1, Alojz Bratuž — Gorica 1 — gust Jug K 1, Angela Budihna K 2, Jožef Kancler K 2, Anton Mozetič sin K 5, Gre-gor Batistič K 1, Andrej Bašin K 2, Čulej Franc K 1, Franc Srebrnič K 1, Marija Sre-brnič K 1, Štefan Srebrnič K 1, Gusti Scher-zer K 2, Alojzija Čubej K 2, Malja Bitežnik K 1, Jožefa Tomažič K 1, Katarina Jug 20 h, Marija Jakin K 1, Josip Srebrnič K 2, Prijon Katarina K 1, Katarina, Franciška, Katarina Šuligoj K 3, Abramič Pavla K 1, Franc Batistič 40 h, Drašček Roža K 1, Ma-rija Luznik K 1, Katarina Zavrtanik K 1, Marija Zavrtanik K 1, Jožef Zavrtanik K 1, Andrej Zavrtanik K 1, Leopold Renar K 1, Lucija Jug K 1, Karolina Jug K 1, Jožef Prijon K 2, Andrej Luznik K 6, Katarina Komel K 1, Katarina Jug K 1, Bašin Alojzij K 1, Josip Zavrtanik K 2, Valentin Vuga K 2, Komel Andrej K 1, Komel Avgust 60 h, Matija Černe K 1, Marija Pavlin K 1, Pavlina Pavlin K 1, Marija Vuga K 1, Marija Boštjančič K 1, Cilka Korsič K 1, Janez Vuga K 2, Klemenčič K 1, Jakob Zavrtanik K 1, Lucija Černe K 1, Ivan Bitežnik K 2, Marija Vuga K 1, Kristina Korsič K 3, Srebrnič Anton K 1, Franc Gabrijelčič K 1, Jožef Marušič K 1, Jug Jožef K 1, Jug Ana K 1, Drašček Pavla K 1, Marija Korsič K 1, Ma-rija Zavrtanik K 1, Amalija Zavrtanik K 1, Štefan Jug K 1, Filip Markič K 1, Ernest Leban K 1, Ivan Leban K 1, Karl Makuc Gorica K 10, družina Marušič K 10, Josip Križnič K 20, Ivan Kalin K 20, Andrej Ličer K 20, Tomaž Jug K 10, Jožefa Vuga K 1, Valentin Komel K 2, Terezija Bone K 1, Blaž Gasperič K 2, Pavlina Čičigoy K 1, N. N. K 1, Komel Alojz K 1, Ivan Leban K 1, France Komel dražil 1 cigaro na „Damberju“ K 2.30, France Komel nabral po čitalničnem plesu na „Damberju“ K 12, Ličer, Vuga Janez, Ivan Golob nabrali K 18, pri Rav-niku nabrali po čitalnični seji K 14.80, Kalan nabral K 3, pri Ravniku po čitalnični seji K 2, Sosič nabral 25./3. 1907. K 11.73. V imenu dobre stvari se zahvaljuje najpripronejše — nabiralni odbor.

Odvetnik Dr. Rajmund Luzzatto
naznanja, da je preložil svojo pisarno
v ulico Corso Giuseppe Verdi
(nasproti mestnemu vrtu) šte. 25.

FERNET-BRANCA

Otvorila se je nova moderna manufakturna trgovina

„PRI ŠKOFU“ v ulici Arcivescovado št. 5.

Za mnogobrojen obisk se toplo priporočata sl. občinstvu z velespoštovanjem

Hedžet & Koritnik.

Proda se zemljišče

1250 □ klafr.

z vinogradom in sadnim drevjem ter stavbenim prostorom ¼ ure od sredine mesta oddaljeno. Krasna zdrava lega.

Pogoji ugodni.

Naslov pri upravištvu „Soče“.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Račtelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupevališče nürnberškega in drugega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in šoljarje.

Svetinice. — Rožni venc. — Mašne knjiške.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35—8

Samo 6 dni

Havre-New York

vozijo zanesljivo najhitrejši brzoparniki

Francoske prekomorske družbe.

Edina najkrajša črta čez

Bazel, Pariz in Havre v Ameriko.

Veljavne vozne listke

in brezplačna pojasnila daje samo

Ed. Šmarda,

oblastveno potrjena poštvalna pisarna

v Ljubljani, Dunajska cesta 18,

v novi hiši „Kmetke posojilnice“, nasproti znane gostilne pri „Figovcu“.

Modre žene

Zahtevajo knjigo: „Motenje perijode“, spisal dr. med. Levis. — Knjige se razpošilja proti povzetju K 1-20.

Pojasnila daje zastoj

P. ZIERVAS

Kalk 244 pri Kolinu (Köln) ob Renn.

V novi predilnici v Ajdovščini se sprejmejo v trajno službo predilniški delavci.

Ženstvo!

Strjenje krvi itd. zdravi:

P. Ziervas, Kalk pri Kolinu št. 244.

Gospa G. v M. piše:

„Daše sredstvo mi je hitro pomagalo.“

Orožja— municije,
predmeti za lov, dinamitne
patrone.

Zaloga šivalnih strojev in dvokoles različnih sistemov. Lastna delavnica in popravilnica orožja dvokoles in šivalnih strojev.

Kerševani & Čuk

v Gorici

— Stolni trg št. 9. —

Pozor!

Novost

„Union delicat pecivo!“

Z firmo naročnika; po 4, 10, 20 vin. za prodajo. Gostilne, kavarni itd. dosežejo s tem velikanski uspeh delajo zase reklamo in dobijo 40% profita. — Union vaniliziran sladkor prašek kg 1 K 50 vin. Union piškoti za trgovce po 2 vin. za prodajo 150 z 2 kroni.

Razpošilja:

Tovarna za Union skladkor Kranj.

Na svetovni razstavi v St. Louis 1904 najvišja odlika „Grand Prix“

Globus

čistilni ekstrakt
čisti boljše kakor
vsako drugo kovinsko čistilo

Sprejmejo se zastopniki

F. P. VIDIC & Komp. Ljubljana

opekarna in zaloga peči, ponudijo vsako poljubno množino

patentiranih

zarezanih strešnikov

„Sistem MARZOLA“

(Strangfalzriegel)

„Sistem MARZOLA“

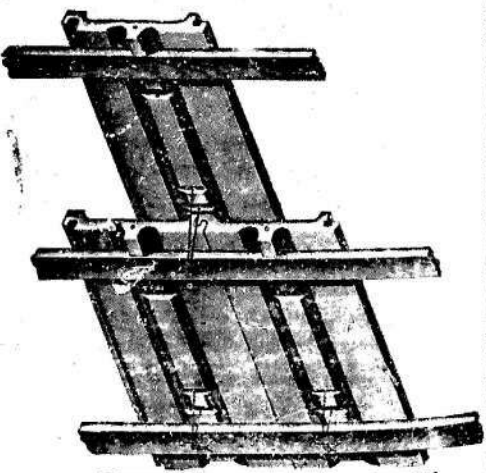
Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

== Najljubše, najcenejše in najpreprostejše strešno kritje. ==

Vsaki strešnik se zamore na late pribiti ali pa z žico privezati, kar je gotovo velike važnosti za kraje, ki trpe po močnem vetru in burji.

Vzorci in perspekte pošljemo na željo brezplačno.

Takojšnja in najzanesljivejša postrežba.

Sprejmejo se zastopniki.

Se dobiva v vseh lekarnah.

Najboljše zdravilo proti

Se dobiva v vseh lekarnah.

— REVMATIZMU in PROTINU —

je likor Godina

izdolan v Trstu v lekarnah Rafael Godina, lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakobu; Josip Godina, lekarna „All' Igea“, Via del Farnese 4.

cenovnik: 1 r. 10. Iz Trsta se na vsakodnevno mesto 4 steklenice proti povzetju ali naprej poslanim zneskom K 1.— prosto poštnino